Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8159
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

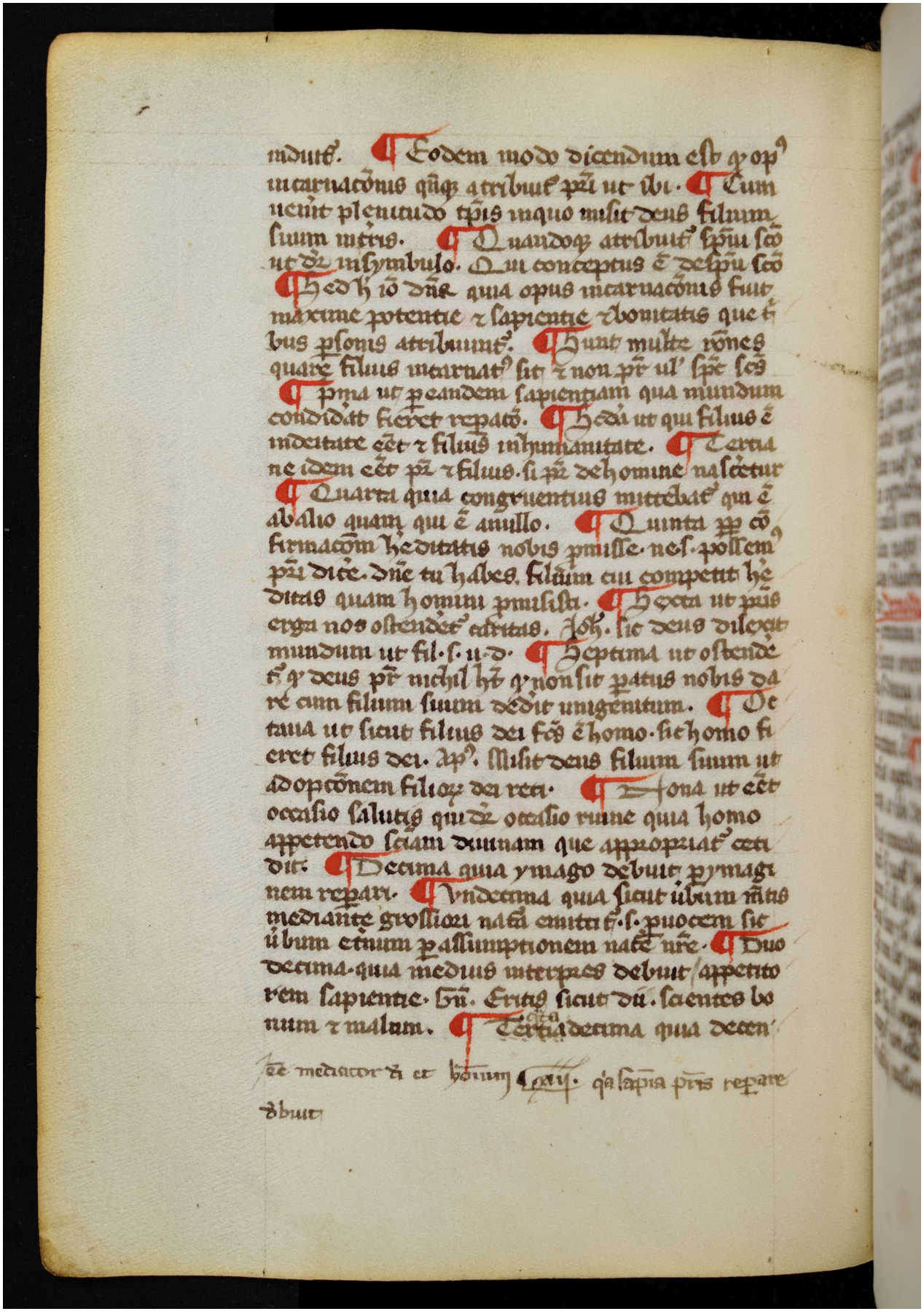

mduit. ¶ Eodem modo dicendum est q̄ op⁹ incarnac̄onis q̄ilibet attribuit p̄i ut sibi. ¶ Cum ueniit plenitudo t̄p̄is in quo misit deus filium suum natum. ¶ Quandoq; attribuit sp̄iu sc̄o ut de mysterio. Q̄m conceptus est de sp̄u sc̄o ¶ Sed h̄ ō dñe quia opus incarnac̄onis fuit maxime potentie et sapientie et bonitatis que t̄ bus p̄sonis attribuunt. ¶ Sunt multe rōnes quare filius incarnat⁹ sit et non p̄r ul' sp̄e sc̄s ¶ p̄ma ut p eandem sapientiam qua mundum condidit fieret repar̄. ¶ Sed ut qui filius e indeitate eet et filius in humanitate. ¶ Tertia ne idem eet p̄r et filius. si p̄r de homine nasceretur ¶ Quarta quia congruentius mittebat⁹ qui e alio quam qui e a nullo. ¶ Quinta pp cō firmac̄om hereditatis nobis promisse. nec. possem⁹ p̄i dice. dñe tu habes. filium cui competit he ditas quam homini promisit. ¶ Sexta ut p̄s erga nos ostenderet caritas. Joh. sic deus dilexit mundum ut fil. s. u. d. ¶ Septima ut ostende t̄ q̄ deus p̄r nichil h̄t q̄ non sit p̄atus nobis da re cum filium suum dedit unigenitum. ¶ Octaua ut sicut filius dei sc̄s e homo. sic homo fi eret filius dei. ap⁹. Misit deus filium suum ut adopc̄onem filioq; dei reci. ¶ Nona ut eet occasio salutis qui de occasio ruine quia homo appetendo scientiam diuinam que appropriat⁹ ceti dit. ¶ Decima quia ymago debuit ymagi nem repari. ¶ Vndecima quia sicut uerbum mīs mediante gressu nat̄ emittit. s. uocem sic uerbum etenim p assumptionem nate nre. ¶ Duo decima. quia medius interpres debuit appetito rem sapientie. bn̄. Erit⁹ sicut dii. scientes bo num et malum. ¶ Tertia decima quia decen

te mediator di et hōm. ¶ q̄a sapia p̄r repare debuit